

1. Vuur uit de hemel

'De God Die door vuur antwoordt, Die is God.' Dat is wat Elia tegen de mensen zegt, daar op de berg Karmel. Een hele menigte is samengekomen, om te zien wat er gaat gebeuren. Daar staan die twee altaren: een nieuw altaar voor Baäl, de god van de vruchtbaarheid. En een oud altaar, omvergehaald, één ruïne, dat is het altaar voor de HERE. Elia zal het straks eerst gaan opbouwen, voordat hij zijn offer brengt, met twaalf stenen, omdat het gaat om het hele volk van God, twaalf stammen. Het lijkt een ongelijke strijd: 450 profeten van Baäl tegen één profeet van de HERE. Maar we hebben het gelezen, hoe het gaat. Onvoorstelbaar indrukwekkend...

Inderdaad: één van de twee goden antwoordt met vuur. Dat is niet Baäl, de afgod, een bedenksel van mensen. Nee, het is de HERE, de God van Abraham, Izak en Jakob. Want alleen de HERE is de levende God.

Inderdaad: Hij antwoordt met vuur! Deze geschiedenis van Elia op de Karmel zegt alles, ook over Pinksteren. Want op de Pinksterdag is het die levende God, die ook daar Zijn vuur schenkt, daar in Jeruzalem, waar de discipelen van Jezus samen hebben gebeden om de komst van de Geest, de komst van de Trooster, de komst van God Zelf. Handelingen 2: 3 en 4: 'En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.' Dat vuur op de Pinksterdag is wel heel ander vuur dan dat op de Karmel. Het vuur op de Karmel is verterend vuur. Het hele altaar wordt verteerd, met het hout en het offerdier. Zelfs al dat water, twaalf grote kruiken vol, opnieuw twaalf, opnieuw naar de twaalf stammen van Israël – al dat water wordt door de vlammen gewoon opgelikt. Ik kan me voorstellen, dat als je dit leest, dat het je dan eerder angstig maakt dan dat je er een heerlijk, vredig Pinkstergevoel bij krijgt. En inderdaad: dit vuur van de hemel is ook een verterend vuur. Het loopt ook verkeerd af met die 450 profeten van Baäl. In Deuteronomium 13 en 17 staat dat mensen die het volk aanzetten tot afgoderij, gedood moesten worden. Deze profeten van Baäl wisten dat, en moedwillig deden ze het toch. Moedwillig brachten ze mensen bij God vandaan, weg bij de Bron van het leven, weg bij de eeuwige redding, weg bij de vrede, weg bij de rust. Moedwillig leidden ze mensen naar de afgrond, naar de ondergang. Ze wisten wat hun straf was, en die wordt dan ook uitgevoerd door Elia. Vuur is levensgevaarlijk. Dat weten we allemaal. Vuur kan verbranden, verteren. Maar tegelijkertijd weten we ook allemaal dat je niet zonder vuur kunt. Want vuur geeft ook licht, warmte, energie. In onze taal gebruiken we het woord 'vuur' ook positief: je staat 'in vuur en vlam' voor iets of voor iemand. Je bent 'vurig' van geest. Je 'brandt van verlangen' om iets te gaan doen. Het 'vuur van de liefde' laait op. Een 'vonk springt over'.

2. Waarin verschilt het Karmelvuur van het Pinkstervuur?

Je kunt je afvragen: waarom is het vuur op Pinksteren zo anders dan het vuur op de Karmel? Op de Karmel is het verterend vuur, maar op Pinksteren niet! Hoe staat het er ook al weer? Vers 3: 'En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen.' Het is vuur waar ze niet door verbranden. Is het eigenlijk wel écht vuur? Het zijn 'tongen als van vuur'. En die vuurtongen, die vuurvlammen, die 'verdelen zich', staat er. Dat is óók een eigenschap van vuur: vuur verspreidt zich, de 'vonk springt over', het gaat 'als een lopend vuurtje'. En dát is wat hier gebeurt: het vuur laat zien dat hier een levende God aan het werk is! 'De God die door vuur antwoordt, die is God!' En diezelfde God zorgt ervoor, dat het vuur zich verspreidt, dat het Evangelie van de één naar de ander gaat, zelfs over alle taalbarrières heen. Weet je waar het vandaan komt, dat verschil tussen het verterende vuur van de Karmel en het haast liefelijke vuur van Pinksteren, het vuur dat vooral verder gaat? Dat eerste vuur, op de berg Karmel, dat is Gods antwoord op het kwaad dat Hij ziet. Een heel volk is misleid. Een heel volk gaat naar de

afgrond. En God grijpt hier in. Het offer wordt verteerd, en in vers 36 van 1 Koningen 18 staat ook precies op welk moment dat gebeurt: 'En het gebeurde, toen men het graanoffer bracht, dat de profeet Elia naar voren kwam...' Het graanoffer, dat werd gebracht in de tempel, in Jeruzalem, als onderdeel van het avondoffer. En het avondoffer, dat vond plaats, niet om zeven uur 's avonds of zo, maar halverwege tussen het middaguur en de zonsondergang, ongeveer rond drie uur 's middags. Rond drie uur 's middags kwam God met Zijn oordeel, Hij zond Zijn vuur, en het offer werd verteerd. Merk je dat? Eeuwen na Elia kwam God opnieuw met Zijn oordeel, ook om drie uur 's middags, en opnieuw werd het offer getroffen. Dat offer, dat was Gods eigen Zoon. Jezus Christus, Hij stierf op de tijd van het graanoffer. Hij, het brood des levens. Hij hing op Golgotha om het oordeel van God ten volle te dragen. Hij hing daar als de grote bliksemafleider op het dak van de wereld, om het vuur van Gods bliksemflits op te vangen. En begrijp je nu dat het vuur op

Pinksteren geen verterend vuur meer is? Het oordeel is nu voltrokken, Jezus heeft alles volbracht! En wie gelooft in Hem, kan zich nu openstellen voor dat vuur dat niet verteert, maar dat mensen in vuur en vlam zet, en zich verspreidt, vuur dat aanspoort om de levende God te dienen!

3. Het vuur van Gods Geest in Rolo

Ik las een artikel in de *Gezinsgids*, een interview met een evangelist uit Colombia. Zijn schuilnaam is Rolo. En waarom gebruikt hij een schuilnaam? Omdat zijn werk levensgevaarlijk is. Dat interview heeft me diep, diep geraakt en ik dacht: 'Dit is Pinksteren!' Rolo werkte als kind op een plantage van de cocaïnemaffia. Hij werd daar als een soort slaaf gebruikt en mishandeld. Op een dag kwamen er mensen van de Farc, van de guerillastrijders. Zij beloofden gouden bergen en Rolo ging met ze mee. Maar het werd een nachtmerrie. Hij zegt: 'Ik moest mensen neerschieten. Daar had ik geen gevoel bij. Dat mocht ook niet. Als ze merkten dat je er moeite mee had, werd je zelf vermoord. Pas toen God in mijn leven kwam, kreeg ik er wroeging over.' De boeren die door de Farc werden aangevallen, schakelden paramilitairen in, die nog veel erger waren dan de Farc. 'Ze kenden geen genade,' zegt Rolo. 'Vrouwen, kinderen, complete gezinnen werden uitgemoord.' Rolo werd erop uitgestuurd door de Farc om te spioneren en te kijken wat de paramilitairen aan het doen waren. Maar op een avond, het was al donker, zag hij iets heel anders. Geen paramilitairen. Hij zegt: 'Ik zag een licht in de nacht. Er was een huis met een grote poort. Er waren mensen die zongen en iemand sprak hen toe. Ik riep mijn maat: "Moet je kijken!" "O, dat zijn christenen," antwoordde hij. "Dat zijn slechte mensen. Ze stelen en verkrachten vrouwen." Het was de eerste keer dat ik een christelijke kerkdienst zag. Het beeld bleef me lang bij.' Rolo was opgevoed met het idee dat er geen God bestaat. Nu ging hij erover nadenken: klopte dat eigenlijk wel? Eerder al had een christelijke boer hem gegroet met de woorden: 'God zegene je.' 'Dat verbaasde me,' zegt Rolo. 'Hij zou me moeten haten.' De guerilla's van de Farc sloten de kerken en gaven de christenen opdracht om te vertrekken. Maar sommige christenen bleven toch. Ze verborgen zich in boerderijen. Rolo zegt: 'Ik kwam daar, en wie zag ik? De man die mij gegroet had. "Ik zie dat je bang bent, Rolo," zei hij. "Mag ik voor je bidden?" Dat vond ik goed. Toen vroeg hij of ik christen wilde worden. Zonder erover na te denken zei ik: "Als God er is, wil ik Hem dienen." Toen bad hij opnieuw met me. Hij gaf me een oude, verfromfaaide Bijbel mee. Huilend liep ik weg, biddend: "Here, help me, ik weet niet wat ik moet doen." Op een dag komt Rolo in levensgevaar. Hij wordt opgepakt door een groep paramilitairen. Op het moment dat ze hem willen gaan vermoorden, bidt hij, doodsbang: 'Here, als U bestaat, red mij dan. Dan zal ik U dienen.' Op dat moment gaat de telefoon van één van de paramilitairen. Als hij het gesprek beëindigd heeft, zegt hij tegen de anderen: 'Kom snel, we moeten gaan!' Rolo blijft alleen achter, God heeft hem gered. Rolo gaat op zoek naar christenen en komt bij een predikant in huis. Hij gaat de Bijbel lezen, de hele dag door. Zelfs 's nachts. Hij wil graag gedoopt

worden, maar de predikant wil dat niet doen. Hij wil dat Rolo eerst nog meer leert en weet wat hij doet als hij zich laat dopen. Rolo leest en leest. Hij is onverzadigbaar. Na een tijdje kent hij al de brieven van Paulus uit zijn hoofd. Op een dag wordt hij gedoopt in de rivier. Hij zegt: 'Daarna voelde ik een diepe, innerlijke vrede.' En dan verandert er iets in Rolo. Hij krijgt een tomeloze drang in zijn hart om Gods Woord te gaan verspreiden in de jungle. De predikant wil hem tegenhouden, want het is levensgevaarlijk. Elke guerillastrijder die christen wordt, wordt onherroepelijk gedood. 'Maar,' zegt Rolo, 'ik was niet te houden.' En dan komt het: *'Er brandde zo'n vuur in mij voor het Evangelie. Ik móést het aan anderen vertellen.'* Zo gaat hij erop uit, tot de dag van vandaag. Hij zegt: 'Ik heb altijd Bijbels bij mij. Zolang ik die niet uitgedeeld heb, bestaat er voor mij geen dag en nacht, geen vakantie, geen vermoeidheid of gevaar.' Rolo weet van mensen die tot geloof zijn gekomen door zijn getuigenis, van een gemeente die is ontstaan. God gebruikt hem op een wonderlijke manier, en hij is al vaak door God gered van de dood. Hij zegt: 'Het is mijn verlangen dat mensen de Here Jezus leren kennen. Als dat mijn leven kost, heb ik het er voor over. Guerilla's vechten ondanks alle gevaren met een enorme passie, geïnspireerd door het kwaad, door de satan. Hoeveel te meer moeten wij gedreven zijn om het Evangelie te verkondigen. Ik kan me niet voorstellen dat ik relaxed op de bank zou liggen. Ik zou me schamen als de Here me zo zou zien.'

4. Dat de HERE God is, zie je aan het vuur van de Geest

Tot zover Rolo. Dit interview heeft me diep geraakt, want dít is dat vuur waar het over gaat op Pinksteren. Een intens warm hart voor Jezus en voor mensen die Hem nog niet kennen. Ik moet zeggen: ik lig soms wél relaxed op de bank, en dat heb ik nodig ook, anders zou ik doordraaien. En God geeft ons niet voor niets de balans tussen dag en nacht, werk en rust. We hoeven niet allemaal Rolo's te worden. Maar dat vuur... dat wil God ons allemaal geven! In dit verhaal zitten zóveel gewone dingen die we kunnen doen: naar de kerk gaan, net als die mensen die dat lichte huis in gingen. Niet thuis blijven, niet overslaan, nee, blijf komen, blijf elkaar aanvuren. Maar als je niet kunt, kijk dan vooral mee! En ook zo'n groet: 'God zegene jou!' Dat moet je gewoon véél vaker zeggen! En Bijbels uitdelen, dat kunnen we allemaal. Leg ze maar in die kastjes, die kleine bibliotheekjes. En geef ze maar weg, waar je maar kunt. 'De God die met vuur antwoordt, die is God.' Hoe weten wij eigenlijk dat God een levende God is? Weet je, dat ontdek je door het te zien, door dat vuur te zien in anderen. Denk maar aan die eerste Pinksterdag in Jeruzalem. De mensen komen van alle kanten aanlopen, en ze zien het aan de discipelen, en ze horen het aan wat ze zeggen. Hoe raak je ervan overtuigd dat er een levende God is? Eerst door het vuur dat je ziet bij ánderen: Rolo zag het bij die christenen die naar de kerk gingen. Hij zag het bij die boer die hem groette, en die later voor hem ging bidden. Je ziet het doordat mensen vol zijn van Jezus. Op die eerste Pinksterdag neemt Petrus het woord en hij gaat vertellen over Jezus. Lees het vandaag maar eens door, Handelingen 2, die toespraak van Petrus. Het gaat helemaal over Jezus. Eerst zie je het vuur bij anderen. En als je dat ziet, dan kun je dat al gaan vermoeden: 'De God die met vuur antwoordt, die zal wel de ware God zijn.' Maar het meest raak je overtuigd als je zélf in vuur en vlam komt te staan. Als Zijn Geest in je gaat werken. Dat merk je, altijd. Je krijgt andere verlangens. Niet meer al die onbenullige dingen van deze wereld: geld en carrière en luxe en al die andere flauwekul, waar je niets mee opschiet. Maar je gaat verlangen naar méér van God, méér ontdekken van Zijn Woord, van wie Hij is, je gaat ernaar verlangen om het Evangelie te delen. Je gaat het ook merken aan je geweten. Dingen die je eerder gewoon deed, daar krijg je nu spijt van. Net als Rolo, die wroeging kreeg over zijn misdaden. Ik heb al vaak mensen gesproken die zeiden: 'Sinds ik christen ben, vloek ik niet meer. En ik krijg moeite met roken.' Of als je eindeloos altijd met je aandelen bezig bent, of met de loterij, dan krijg je daar last van. Als de Heilige Geest in je komt wonen, dan dóét dat wat met je. Hij geeft je rust, eindelijk mag je zijn wie je bent. Je komt thuis bij je hemelse Vader. En tegelijkertijd: onrust, dat ook! Onrust, omdat er een heilig vuur in je gaat branden. Onrust, omdat je met zonde wilt breken, onrust, omdat je je des te meer gaat inzetten voor mensen.

5. Bid om Gods vuur!

Misschien zit je hier, of je luistert mee, en je herkent het helemaal. 'Ja,' denk je, 'zo is het! Zo werkt de Heilige Geest, dat is de levende God in mijn leven!' En tegelijkertijd heb je het gevoel dat het zo hálf is, zo gebrekkig, zo met ups en downs... Hád je dat vuur maar méér! En misschien herken je het helemaal niet! Je denkt misschien: 'Daar heb je René weer met één of ander mooi verhaal uit Colombia. Wat heeft dat met mij te maken, ik voel helemaal niks! Ik moet alle zeilen bijzetten om mijn leven vol te houden. Ik kom in de kerk om een beetje op adem te komen, om een beetje rust te vinden, en dan gaat het over heilig vuur? Wat moet ik daarmee?' Misschien heb je honderdduizend vragen. Maar er is een God, een levende God, die precies weet wat jij nodig hebt! Hij wil ook op jouw leven zo'n vuurvlam laten stralen! Zo'n vlam van liefelijk vuur, want Jezus Christus is ook voor jou gestorven en opgestaan. Ook voor jou pleit Hij nu bij de Vader in de hemel. In allebei deze geschiedenissen, van Elia en van Pinksteren, laat God Zijn vuur neerdalen in antwoord op het gebed van mensen. 'De God die door vuur *antwoordt*, die is God!' Elia, hij sméékt God om Zijn hulp. En de apostelen, met een hele groep mensen erom heen, ze zijn samen dagenlang eensgezind in gebed geweest. Dat geldt ook voor jou en mij, voor ons als gemeente. Bid! Bestorm de hemel met je gebed! Persoonlijk, en samen. Als je thuis met anderen kunt bidden: doe het! Niet alleen in stilte. Bid hardop, help elkaar! Bid in je bijbelkring. Kom naar het gebedsmoment op vrijdagavond, dat is zo zegenrijk! Het gebed van Elia, dat wordt meteen verhoord! Er plekke! Net als het gebed van Rolo, op het moment dat hij vermoord zou worden. Zo kan God werken! Maar de discipelen waren al dagenlang aan het bidden. Soms duurt het weken, maanden, jaren. Maar hou vol! De Heilige Geest wordt door Jezus in Johannes 14: 16 de Trooster genoemd. Als jij teleurgesteld bent in mensen, als jij teleurgesteld bent in het leven, als jij teleurgesteld bent, misschien zelfs in God, bid dan om de Heilige Geest, bid om de Trooster. Dat woord kun je ook vertalen als 'Bemoediger'. Hij bemoedigt je om tóch door te gaan, door te gaan met geloven, door te gaan met bidden, door te gaan met je werk, door te gaan met het vrouwen geven, ondanks alles, vertrouwen geven aan mensen en aan God. De Heilige Geest, de Trooster, de Bemoediger, Hij zegt: 'Ga door!'

6. Laat je dopen, of doe belijdenis, en God geeft je Zijn vuur!

'De God die met vuur antwoordt, die is God!' Dat gebeurt, op de Karmel en op het Pinksterfeest. En in allebei die gevallen gaat het van het vuur naar het water. Op de Karmel zendt God Zijn vuur. En als het volk het dan uitroept: 'De HERE is God! De HERE is God!' dan laat God het na jaren van droogte eindelijk regenen! Aan Zijn straf komt een eind. Na het vuur komt het water. En op Pinksteren? Als het vuur van de Geest neerdaalt, loopt dat altijd uit op het water: 3000 mensen worden op diezelfde dag gedoopt! Net als Rolo. Hij kreeg een enorme verlangen naar de doop. Als jij nog nooit gedoopt bent, láát je dan dopen? Zoals Petrus dat zegt in Handelingen 2, als de mensen het vragen: 'Wat moeten wij doen, mannen broeders?' Dan zegt Petrus in vers 38: 'Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.' Misschien ben je als kind gedoopt. Dat is een geweldig geschenk. Maar dat is wel een keuze van jouw ouders geweest, om je te laten dopen. Heb jij die keuze al voor je eigen rekening genomen? Dat doe je door belijdenis te doen, door zélf 'Ja' te zeggen tegen God: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Als je nog nooit belijdenis hebt gedaan, heb je nog nooit publiekelijk die keuze bevestigd, dan is jouw doop nog steeds voor rekening van je ouders, zélf als die al niet meer in leven zijn. 'Bekeer je en laat je dopen in de Naam van Jezus Christus, of neem verantwoordelijkheid voor je eigen kinderdoop, tot vergeving van je zonden; en je zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.' Dat is zo'n onvoorstelbaar mooi geschenk. Die gave van de Heilige Geest. Dat heilige vuur, dat brandt in je hart. Bid erom, om dat vuur! Bid erom, dat het vuur niet dooft, bid dat het oplaait, bid dat de vonken ervan af springen, en dat ze óverspringen. Bid om vuur! En de God die met vuur antwoordt, die is God! Amen.